

Času mívám příliš málo
stále víc to proklínám
prima léto se málem zdálo
čím dál miň si vzpomínám
mám pocit, že se to stává
nejen s pískem ve dlaních
možná, že tohle je sláva
krutá po daních

Chůzi k domovu stáčím
obloukem stále kratším
to je fakt až k zbláznění
nejen vrásky nás mění
díky pár fackám
si vážím zázemí
svýho zázemí

Nejkrásnější okamžiky
poztrácíš a nevíš jak
obyčejné lidské štěstí
je kukátkem na zázrak
mám pocit, že se to stává
nejen s vodou ve dlaních
možná, i tohle je ta pravá sláva
krutá po daních

Chůzi k domovu stáčím
obloukem stále kratším
to je fakt až k zbláznění
nejen vrásky nás mění
díky pár fackám
si vážím zázemí

Díky vám mě baví svět
nespasí ho svazky prázdných vět
trocha srandy váží víc
než kolik splínů
na ruce každý nemá prstů pět
přesto víc užije zdejších let
možná víc, než ten kdo je bourák
ale bojí se stínů
k tomu každý dojde si sám.

Svou chůzi k domovu stáčím
obloukem stále kratším
to je fakt až k zbláznění
nejen vrásky nás mění
díky pár fackám

si vážím zázemí
svýho zázemí